

ECLI	ECLI:NL:RVS:2003:AM5420
Datum uitspraak	29 oktober 2003
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 8 mei 2001 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Etten-Leur (hierna: het college) aan [vergunninghouder] vrijstelling en bouwvergunning verleend voor een garage/berging op het perceel, plaatselijk bekend [locatie] te [plaats].

Volledige tekst

200301996/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2003

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak van de rechtbank te Breda van 13 februari 2003 in het geding tussen:

appellant

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Etten-Leur.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2001 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Etten-Leur (hierna: het college) aan [vergunninghouder] vrijstelling en bouwvergunning verleend voor een garage/berging op het perceel, plaatselijk bekend [locatie] te [plaats].

Bij besluit van 5 februari 2002 heeft het college het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 13 februari 2003, verzonden op 14 februari 2003, heeft de rechtbank te Breda (hierna: de rechtbank) het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief van 27 maart 2003, bij de Raad van State ingekomen op diezelfde dag, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 april 2003. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 8 juli 2003 heeft het college van antwoord gediend.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van appellant. Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 september 2003, waar appellant in persoon, bijgestaan door [gemachtigde], en het college, vertegenwoordigd door A.N.T.M. van Hooijdonk, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen. Voorts is als partij gehoord [vergunninghouder].

2. Overwegingen

2.1. In de na afloop van het vooronderzoek ingebrachte stukken heeft appellant aangevoerd dat de overkapping bij het bouwplan had moeten worden betrokken en ter zitting heeft appellant betoogd dat het bouwplan onvoldoende afstand tot de perceelsgrens in acht neemt. Deze gronden dienen met het oog op de goede procesorde buiten beschouwing te worden gelaten, aangezien appellant deze niet eerder heeft aangevoerd, niet is gebleken van omstandigheden die dat verontschuldigbaar maken en het college noch de rechtbank daarover hebben kunnen oordelen.

2.2. Het bouwplan ziet op de wijziging van een bestaande garage/berging bij een woning binnen de bebouwde kom, die zonder de daarvoor vereiste vergunning is opgericht. Onbetwist is dat het bouwplan vanwege de oppervlakte, in strijd is met de toepasselijke voorschriften van het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Grauwe Polder II".

2.3. Ingevolge artikel 19, derde lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) kunnen burgemeester en wethouders vrijstelling verlenen van het bestemmingsplan in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen.

Ingevolge artikel 20, eerste lid, onder a, sub 1, van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening 1985 (hierna: BRO 1985) komt voor toepassing van artikel 19, derde lid, in aanmerking een uitbreiding van of een bijgebouw bij een woongebouw binnen de bebouwde kom, mits het aantal woningen gelijk blijft.

Ten behoeve van de toepassing van artikel 19, derde lid, van de WRO heeft de gemeenteraad van Etten-Leur de Notitie Stedelijke Bebouwingsvoorschriften (hierna: NSB) vastgesteld, die vervolgens op 12 juli 2000 is gepubliceerd in de Etten-Leurse Bode. Het college heeft de NSB tot zijn beleid gemaakt, hetgeen eveneens is bekend gemaakt.

2.4. Appellant betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat de vrijstellingsmogelijkheid als bedoeld in artikel 19, derde lid, van de WRO niet kon worden aangewend voor realisering van het bouwplan, omdat het ziet op de wijziging van een illegaal bouwwerk dat reeds voor het bestaan van deze vrijstellingsmogelijkheid was opgericht. Onder verwijzing naar het oude recht en naar de procedures die appellant reeds tegen de garage/berging heeft gevoerd, betoogt hij dat voor het bouwplan vrijstelling noch vergunning kan worden verleend. Het gebouw dient volgens appellant eerst te worden afgebroken, waarna eventueel kan worden gezien of ter plaatse een garage/berging mag worden gebouwd, welke vraag appellant negatief beantwoordt.

Dit betoog faalt. De Afdeling overweegt allereerst dat het feit dat een bouwwerk zonder vergunning en derhalve illegaal is opgericht, zoals de onderhavige garage/berging, niet in de weg staat aan legalisering door het alsnog verlenen van bouwvergunning op een daartoe

strekken de aanvraag. De Afdeling is voorts van oordeel dat de rechtbank met juistheid heeft overwogen dat de datum van de aanvraag van het bouwplan bepalend is voor het toepasselijk recht. Dat het bouwplan ziet op een bestaand gebouw dat zonder de daarvoor vereiste vergunning is opgericht, is, zoals de rechtbank terecht overweegt, in dit verband niet van belang. Nu de aanvraag dateert van na de inwerkingtreding van het huidige artikel 19, derde lid, van de WRO, kon aan deze bepaling toepassing worden gegeven.

2.5. Anders dan appellant betoogt heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat niet kan worden staande gehouden dat het college bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot verlening van de vrijstelling heeft kunnen komen. Dat het bouwplan niet voldoet aan een vereiste dat is gesteld in paragraaf 3 "Werken aan huis/aan-huis-gebonden beroep" van de NSB, zoals appellant aanvoert, doet daaraan niet af, reeds omdat deze paragraaf niet ziet op een bouwplan als hier aan de orde. Ook het betoog dat de rechtbank heeft miskend dat het college de belangen van appellant niet heeft meegewogen, slaagt niet. De rechtbank heeft op goede gronden overwogen dat het bouwplan niet een zodanige inbreuk maakt op de privacy van appellant dat het college bij de afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot verlening van vrijstelling heeft kunnen besluiten, hetgeen door het college afdoende is gemotiveerd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat ter zitting de toezegging is herhaald dat het venster in de nok van de zuid-gevel zal worden verwijderd.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekovén, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I. Sluiter, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Ettekovén w.g. Sluiter

Lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2003

292.